

**№ 4 (718)
Квітень 2012 р.**

**Щомісячник Вінницького національного
технічного університету**

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vntu.edu.ua/>

**НАШ ЮРІЙ ІВАНОВ —
НАЙКРАЩИЙ З «СУ@»!**

(Стор. 7)

ВНТУ ЗДОБУВ ГРАН-ПРІ

На міжнародній виставці «Освіта та кар'єра-2012» наш університет здобув Гран-Прі у номінації «Інформаційні ІТ-технології у вищому навчальному закладі»

Три останні дні березня дві освітянські виставки працювали у столиці. У Національному центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім» Міністр освіти і науки, молоді та спорту Дмитро Табачник урочисто відкрив XXI Міжнародну виставку «Освіта та кар'єра – 2012» та X Міжнародну виставку закордонних навчальних закладів «Education abroad».

Організаторами демонстрації досягнень в сфері освіти виступили МОНмолодьспорту України, Національна академія педагогічних наук України та Товариство «Знання».

Учасниками виставок стали близько 70 вищих навчальних закладів України, 20 міжнародних організацій та освітніх агенцій, понад 50 закордонних навчальних закладів із Великобританії, Голландії, Туреччини, Польщі, Литви, Кіпру, Швейцарії, Греції, Канади, Німеччини, Фінляндії, Латвії, Росії, Франції, ОАЕ, Мальти, Чехії, Австрії, Естонії та Ізраїлю.

Дмитро Табачник зауважив, що ці виставки є актуальними насамперед для цього-річних випускників шкіл та професійно-технічних закладів, адже дають їм можливість ознайомитися з різними напрямками підготовки, з різними навчальними закладами; збагнути, які перспективи для отримання освіти за рівнями бакалавра та магістра є в Україні і за кордоном.

Міжнародний рівень

ПОНАД ДЕСЯТИРІЧЧЯ ВНТУ СПІВПРАЦЮЄ З КИТАЄМ

З 27 по 31 березня ректор нашого університету, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко брав участь у роботі Українсько-Китайської Підкомісії з питань співробітництва в галузі освіти Комісії зі співробітництва між Урядом України та Урядом Китайської Народної Республіки на базі Цюньжоуського університету (м. Санья, КНР)

Під час візиту української делегації освітян до Китаю відбувся Форум ректорів вищих навчальних закладів України та Китаю. Форум урочисто відкрили перший заступник Міністра освіти і науки, молоді та спорту України Євген Суліма та заступник Міністра освіти Китайської Народної Республіки Хао Пін.

Ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко і президент Пекінського політехнічного інституту Гуо Дачен

У роботі форуму взяли участь керівники 19 провідних вишів України та 13 вищих навчальних закладів Китайської Народної Республіки, а також представники Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України та Міністерства освіти Китайської Народної Республіки.

Учасники Форуму розглянули нагальні питання співпраці університетів у сфері освіти з природничих та гуманітарних наук, гірництва, водної справи, медицини, машинобудування, транспорту, авіа- та суднобудування, матеріалознавства, а також міжнародного академічного обміну студентів, аспірантів та викладачів вищих навчальних закладів; гармонізації бакалаврських та магістерських програм; запровадження англійських магістерських програм у вищих навчальних закладах обох держав; виконання аспірантських дисертаційних робіт під подвійним керівництвом професорів з китайських та українських вишів; проходження стажування українських викладачів та науковців у провідних університетах Китаю, а китайських – у вишах України тощо.

Під час Форуму досягнуто домовленостей щодо запровадження спільних наукових грантів для проведення спільних досліджень науковцями китайських та українських університетів, проведення Днів освіти України в Китаї та Днів освіти Китаю в Україні, створення Асоціації ректорів вищих навчальних закладів України та Китаю.

Ректор ВНТУ Володимир Грабко відвідав Університет Цінхуа (м. Пекін). Члени української делегації ознайомились з історією та сучасною структурою одного з провідних, як в Китаї, так і в світі, вищого навчального закладу, який нині представлений в найавторитетніших світових рейтингах. Також відвідали технологічний парк, одним із засновників якого є Університет Цінхуа, де ознайомились з сучасними розробками науковців цього вишу та їх впровадженням.

Делегація українських освітян у Цюньчжоуському університеті (м. Санья)

ками інституту машинобудування, інституту матеріалознавства та відділу міжнародних обмінів і співробітництва члени української делегації ознайомились з досягненнями та сучасними розробками, що ведуться в цьому вищому навчальному закладі, зокрема зі створення екологічних джерел енергії, механотроніки, робототехніки, електроніки, освоєння космосу, нано- та фемтотехнологій, комп'ютерного моделювання тощо. Очільник нашого університету проінформував китайських колег щодо напрямків наукових досліджень у ВНТУ. Під час зустрічі з президентом Пекінського політехнічного інституту Гуо Даченом досягнуто домовленостей про щорічне безкоштовне навчання за англійськими магістерськими програмами з машинобудування, електротехніки, автоматизації та міжнародної торгівлі в Пекінському політехнічному інституті.

До речі, Вінницький національний технічний університет понад 10 років плідно працює з китайськими партнерами у напрямку освіти та науки. Центр із зарубіжного навчання Компанії зовнішньої торгівлі та інформації провінції Шаньдун направив на навчання в наш ВНТУ понад 200 китайських студентів. Вінницький національний технічний університет підтримує наукові та освітні контакти з Шаньдунським університетом, Шаньдунським транспортним університетом, Чаньчунським інститутом точної механіки та оптики, Хенанським університетом.

Домовлено про щорічне безкоштовне навчання 20 українських студентів за англійськими магістерськими програмами з машинобудування, електротехніки, автоматизації та міжнародної торгівлі в Пекінському політехнічному інституті

Сторони обговорили питання подальшої співпраці щодо навчання студентів та стажування викладачів, а також виконання дисертаційних досліджень аспірантами провідних українських вишів в школах (факультетах) Університету Цінхуа у напрямку біотехнологічних спеціальностей, а також у сфері нанотехнологій, матеріалознавства та енергозбереження.

Також ректор ВНТУ відвідав Пекінський політехнічний інститут. Під час зустрічі з президентом цього китайського вишу Гуо Даченом та керівни-

Студентська наука

КІБЕР-КОНКУРС

Три перших, одне друге і два третіх місця здобули студенти нашого Вінницького національного технічного університету на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт із напрямку «інформатика та кібернетика».

Конкурс відбувався в два етапи. На перший надійшло 133 студентські роботи з 55 навчальних закладів України. Журі, до складу якого увійшли провідні вчені у галузі інформаційних технологій з провідних наукових центрів України, розглянувши роботи учасників, відібрало найперспективніші з них. Їхніх авторів запросили на підсумкову конференцію, яка проходила 22 березня у нашому Вінницькому національному технічному університеті.

Отож, у другий тур пройшли 36 робіт з 16 вишів. Серед учасників конференції студенти вишів Харкова, Кременчука, Тернополя, Сум, Одеси, Миколаєва, Запоріжжя, Львова, Донецька, Вінниці. Вони переконливо довели власний науковий потенціал і перспективність своїх досліджень. Конференція проходила у двох секціях – «інформатика» і «кібернетика».

Оксана Грійо-Тукало й Олексій Дзісь під керівництвом кандидата технічних наук, доцента Олександра Ткаченка здобули диплом першого ступеня

розрядного АЦП слідкувального типу»;

— **Оксана Грійо-Тукало, Олексій Дзісь** (н. к. – кандидат технічних наук, доцент Олександр Ткаченко) – «Метод швидкого пошуку векторів у кодових книгах на основі бінарного дерева»;

— **Тетяна Степова** (н. к. – кандидат технічних наук, доцент Олександр Бойко) – «Інтервальні методи та алгоритми обробки експериментальних даних».

ДИПЛОМ II СТУПЕНЯ

— **Ганна Кириленко** (н. к. – к. т. н., доц. Олег Бісікало) «Автоматична класифікація випадкових процесів засобами нечіткої логіки».

ДИПЛОМАМИ III СТУПЕНЯ

— **Ростислав Довгалюк** (н. к. – д. т. н., професор Сергій Павлов) – «Програмно-алгоритмічний комплекс паралельного оброблення біомедичних зображень»;

— **Олена Денисова** (н. к. – к. т. н., доц. Микола Биков) «Розробка ефективних методів фільтрації завад в системах голосового управління».

Робота «Програмно-алгоритмічний комплекс паралельного оброблення біомедичних зображень» Ростислава Довгалюка відзначена дипломом III ступеня

Ганна Кириленко

СТУДЕНТИ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ, КОТРИ НАГОРОДЖЕНІ ДИПЛОМАМИ I СТУПЕНЯ

— **Дмитро Кириленко** (науковий керівник – доктор технічних наук, професор Олексій Азаров) – тема роботи «Генератор компенсуючого сигналу для багато

*Фоторепортаж Сергія Маркова
у фотогалереї університетського сайту
<http://photo.vntu.edu.ua/280/>*

ТРАДИЦІЯ ПЕРЕМАГАТИ

Студенти напряму підготовки «Електромеханіка» вибороли шість призових місць на Всеукраїнських конкурсах студентських наукових робіт

На Всеукраїнському конкурсі за спеціальністю «Електричні машини та апарати», який проходив 28—30 березня в Кременчуцькому національному університеті імені Михайла Остроградського:

➤ **диплом I ступеня: Вадим Бомбик**, група 1ЕМп-08 (науковий керівник — к. т. н., доцент Михайло Розводюк) — тема роботи «Синтез математичних моделей функціонування прискорювача трамвая та структури системи його діагностування»;

➤ **диплом II ступеня: Андрій Бартецький**, група 1ЕМп-08 (науковий керівник — д. т. н., професор Володимир Грабко) — тема роботи «Методи та засоби діагностування масляних високовольтних вимикачів»;

➤ **диплом III ступеня: Олександр Місяць**, група 1ЕМп-08 (науковий керівник — асистент Веніамін Ковальчук) — тема роботи «Методи та засоби технічної діагностики розрядників».

На Всеукраїнському конкурсі з галузі знань «Електротехніка та електромеханіка», який проходив 26-29 березня в Дніпродзержинському державному технічному університеті:

➤ **диплом III ступеня: Костянтин Колмачов**, група 1ЕМп-08 (науковий керівник — к. т. н., доцент Сергій Левицький) — тема роботи «Система регулювання напруги з інтелектуальним регулятором»;

➤ **диплом III ступеня: Дмитро Курочка**, група ЕМ-САПТмн-11 (науковий керівник — д. т. н., професор Володимир Грабко) — тема роботи «Математична модель діагностування стану струмоприймачів та системи забезпечення оптимального натиску на контактну мережу»;

➤ **диплом III ступеня: Борис Іпатів**, група ВЕ-ТЕСКмн-11 (науковий керівник — к. т. н., доцент Олександр Мокін) — тема роботи «Модернізація системи керування електроприводами трамвая».

• Олімпіада •

Уже четверту весну поспіль у нашому виші відбувається Всеукраїнська студентська олімпіада з радіотехніки. Цьогоріч приїхали помірятися фаховими навичками понад півсотні юних спеціалістів з 18 регіонів України

Нині широко застосовуються системи бездротової передачі цифрової інформації — WiFi, Bluetooth тощо. Пропонують свої послуги оператори мобільного зв'язку стандартів GSM або CDMA. Все частіше у побуті використовуються системи супутникового телебачення та глобальної навігації GPS. Але всіх їх об'єднує одна головна особливість — принцип їхньої роботи полягає в обміні даними по радіоканалу. А тому в умовах сучасного стану розвитку бездротових телекомунікаційних систем необхідні фахівці, що здатні розробляти, встановлювати та налаштовувати приймально-передавальні пристрої і модулі таких систем. Сучасний радіоінженер повинен вміти налаштовувати антенну-фідерну систему та вхідну частину приймача або вихідну частину передавача, обирати оптимальний режим роботи підсилювальних пристроїв, враховувати електромагнітну сумісність радіосистем, розбиратися в проблемах оптимального приймання радіосигналів.

Аби виявити та підтримати обдаровану студентську молодь, розвивати і реалізувати здібності студентів, а також стимулювати творчу працю студентів та науково-педагогічних працівників, підвищувати якість підготовки фахівців і проводиться щорічно олімпіада з радіотехніки.

ВСОРТ-2012

Традиційно ці змагання збирають студентські команди провідних технічних, технологічних і військових вишів України, у яких готують фахівців-радіоінженерів.

Протягом останніх трьох років переможцями в індивідуальних і командних заліках були представники НТУУ «КПІ» й нашого університету. Аби змінити лідерів, цього року Севастопольський національний технічний університет, Харківський національний університет радіоелектроніки та Національний університет «Львівська політехніка» доклали максимум зусиль — виставили дуже сильні студентські команди. Посиленою приїхала і команда Харківської інженерно-педагогічної академії, капітан якої Сергій Костенко торік посів третє місце в індивідуальному заліку. Лідером команди нашого університету був переможець минулорічної олімпіади студент 4-го курсу Володимир Тромсюк. А от в команді «КПІ» відбулася зміна поколінь — вона приїхала оновленим складом.

Запекла боротьба між командами розгорнулася після конкурсного туру на етапі подання апеляцій. Найбільш амбітними були представники ХНУРЕ.

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН: «ВИПУСКНИКИ ВНТУ — КЛАСНІ СПЕЦІАЛІСТИ»

Зустрічі з владою

Свою першу зустріч із серії «Вінниця: проблеми і перспективи розвитку міста» мер обласного центру Володимир Гройсман провів у нашому виші

370-тисячна Вінниця має стати не лише агропромисловим і логістичним, а й інноваційним центром. А кожен із її мешканців повинен бути учасником того, що відбувається у місті.

Очільник міської влади поділився своїм баченням розвитку обласного центру.

Детально розповів про концепцію стратегії розвитку «Вінниця 2020».

Володимир Гройсман висловив свою незгоду з багатьма підходами медичної реформи, насамперед з поспішністю і необдуманістю її проведення. Повідомив, що у Вінниці буде створений муніципальний медичний центр, для якого сучасне обладнання на \$3 млн. безоплатно надасть держава Ізраїль. Тамешні фахівці і навчать вінницьких медиків працювати з новітньою технікою.

Він також детально зупинився на особливостях транспортної реформи обласного центру, подякувавши за ефективну співпрацю науковцям Інституту машинобудування і транспорту нашого університету. І звертаючись до студентської частини аудиторії, зауважив:

— У моїй команді багато молодих хлопців — випускників Вінницького технічного університету, я дуже задоволений їхньою роботою, просто молодці, класні спеціалісти. Постійно залучаємо молодих фахівців, адже ваша ініціативність, нестандартність, енергія дає стимул для розвитку. Нині дуже важливо мати якісну освіту: завжди і скрізь потрібні високопрофесійні фахівці. Молода людина повинна володіти необхідним набором знань. Ви, студенти, маєте чітко уявляти: ким і яким хочете стати через 20 років. Аби університетська пора не стала часом втрачених можливостей. Нині потрібні максимально фахові люди і їхня готовність працювати.

Перемогу в індивідуальному заліку олімпіади здобув представник СевНТУ Станіслав Коваленко (99 балів зі 100).

Наш Володимир Тромсюк поступився лише декількома балами (95) і посів друге місце. Також друге місце посів представник ХНУРЕ Едуард Потримай з великим відставанням від лідерів (83 бали).

Третє місце зайняли представники НУ «Львівська політехніка» Сергій Фабіровський (80 балів), НТУУ «КПІ» Микола Маринін (76 балів) та Житомирського військового інституту ім. С. П. Корольова НАУ Володимир Паньків (73 бали).

У загальнокомандному заліку:

1 місце – СевНТУ (238 балів),

2 місце – команди НТУУ «КПІ» (206) і ВНТУ (204),

3 місце – команди ХНУРЕ (193 бали),

НУ «Львівська політехніка» (186 балів),

Чернігівський державний технологічний університет (174 бали).

Завдяки відповідальній та сумлінній праці співробітників нашого університету загалом та кафедри радіотехніки зокрема, ВНТУ не лише гідно зустрів учасників олімпіади, а й відмінно підготував до неї студентів, що дало нам

змогу знову зайняти одне із призових місць та підтвердити свою репутацію сучасного і конкурентоздатного технічного університету України. Самовіддано попрацювали кандидати технічних наук, старший викладач Костянтин Коваль — член оргкомітету, і доцент Андрій Семенов — відповідальний секретар оргкомітету, стараннями котрих залучено маститих спонсорів і партнерів олімпіади. А також завдяки їхнім клопотанням вчасно отримано вітальні листи з нагоди проведення олімпіади від міністра МОШ-молодьспорту Дмитра Табачника і голови облдержадміністрації Миколи Джиги, які були зачитані на урочистому відкритті цих інтелектуальних фахових змагань.

Усі конкурсанти отримали пам'ятні роздаткові матеріали і сертифікати учасників олімпіади, а також свіжі номери журналів «Радіоаматор» і «Радіоконструктор» від партнерів Олімпіади. За рахунок коштів генерального спонсора — компанії «DATAGROUP» і головного спонсора ТОВ «СБІ» (Вінниця) зорганізовано культурологічну та екскурсійну програму для учасників олімпіади. А переможці і призери олімпіади відзначені цінними подарунками.

Фоторепортаж Сергія Маркова тут
<http://photo.vntu.edu.ua/282/>
і м'ям <http://photo.vntu.edu.ua/281/>

Учасників олімпіади вітає перший проректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Олександр Романюк — випускник нашого університету

Призера ВСОПТ-2012 Володимира Тромсюка вітають випускники нашого вишу — доктори технічних наук, професори Сергій Павлов, проректор ВНТУ, і Олександр Осадчук, завідувач кафедри радіотехніки

Змагання

Змагання мали два тури — теоретичний та практичний

НАШ ЮРІЙ ІВАНОВ — ПЕРШИЙ!

І в особистому, і в командному заліку Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Системи управління і автоматики» перемогу здобули студенти нашого вишу

Ці фахові змагання зорганізуються з 1999 року і традиційно приурочуються до Дня космонавтики. Головна мета студентських перегонів — виявлення, відбір та підтримка обдарованих, талановитих студентів та обмін викладацьким досвідом для вдосконалення навчального процесу.

Цьогоріч до нашого Вінницького національного технічного університету (змагання зазвичай проводить Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління) приїхали півсотні студентів 17 провідних ВНЗ держави — Києва, Донецька, Харкова, Херсона, Севастополя, Чернівців, Івано-Франківська, інших міст України. Змагання мали два тури — теоретичний та практичний.

Конкурсне завдання складалось із задач, розв'язання яких потребує знань елементів та пристроїв систем управління і автоматики, теорії автоматичного управління, теорії інформації і кодування, теорії ймовірності і математичної статистики, програмування та чисельних методів, методів та засобів збору, передачі та обробки інформації, теорії цифрових автоматів, комп'ютерного моделювання процесів та систем, мікропроцесорних пристроїв та систем, комп'ютерних систем вимірювання та контролю.

Учасникам олімпіади була надана можливість використувувати пакет програм MathCAD,

платформи програмування Visual C++, Delphi та Pascal.

Аби забезпечити об'єктивність оцінки, роботи всіх учасників шифрувались кодами, які були відомі лише авторам робіт. Дані про зв'язок «робота-учасник» зберігалися в закритому конверті з підписами усіх членів журі до кінця олімпіади.

Бронзовий призер СУ@ — четвертокурсниця ВНТУ Інна Пилипенко із заслуженим подарунком

Проміжні результати після першого та другого турів доводились також у зашифрованому вигляді. А до складу журі входили науковці з Харкова, Сум, Донецька, Івано-Франківська, Херсона.

Отож, переможці хто?

місце	сума балів	призер	ВНЗ
1	65	Юрій Іванов	Вінницький національний технічний університет
2	59	Юрій Павловський	Донецький національний технічний університет
2	58	Олександр Литвиненко	Харківський національний університет радіоелектроніки
3	54	Інна Пилипенко	Вінницький національний технічний університет
3	54	Аркадій Кисіль	Донбаська державна машинобудівна академія
3	48	Марія Шаталова	Національний аерокосмічний університет ім. Жуковського «ХАІ»

Традиційно спонсори — ТОВ НВП «Спільна справа», ТОВ «Техногаз», Вінницька торгово-промислова палата, ІВП «ІнновініПром», ТОВ «Ріо-трейд», компанія Mirra, компанія Frog (Катерина Кострова) — забезпечили призерів розкішні призи: лазерні принтери, багатофункціональні пристрої, фотопринтери, годинники, грошові сертифікати.

У неофіційній командній першості перемогу здобули студенти ВНТУ.

Друга сходинка п'єдесталу — Донбаська державна машинобудівна академія.

Третя — Харківський національний університет радіоелектроніки.

Олімпійцям передбачили змістовну розважальну програму — екскурсії в унікальний художній музей ВНТУ, в Національний музей-садибу Миколи Пирогова, а також до ставки «Вервольф».

Цікаво: вперше під час олімпіади проведено семінар із заслуховування матеріалів кандидатської дисертації, в якому взяли участь науковці з 12 ВНЗ України.

Про олімпіаду «СУА» показала сюжет телекомпанія «ВІТА».

Фоторепортаж Сергія Маркова у фотогалереї університетського сайту <http://photo.vntu.edu.ua/283/>

ПРАВИЛЬНІ ФАКТОРИ УСПІХУ: ЩАСТЯ → ЗДОРОВ'Я → БАГАТСТВО

Рамі Ребхі Хамді закінчив наш політех, отримавши диплом інженера-системотехніка. Нині він член-кореспондент Міжнародної академії наук прикладної радіоелектроніки, кандидат технічних наук. Вдало реалізувався і як підприємець, організувавши і керуючи успішними фірмами в Москві і в далекому зарубіжжі.

Пан Рамі, перебуваючи у Вінниці, люб'язно погодився поспілкуватися.

— Із безлічі вишів, де могли навчатися, Ви обрали саме наш. Чим був зумовлений вибір?

— На жаль, у мене не було можливості обирати університет, адже я потрапив до вінницького політеху за розподілом. Але я радий, що потрапив саме до вінницького політеху — якби була можливість обирати, я б обрав саме його.

— Ваша кар'єра після університету складалась дуже успішно, навіть триумфально. Але Ви не поривали зв'язку зі своєю alma-mater, продовжуючи активно займатися наукою.

— У 1991 році я закінчив Вінницький політехнічний інститут за спеціальністю «Електронно-обчислювальні машини». У тому ж році став президентом СП DD-CON (РФ, Данія). Далі мій послужний список — президент СП «FDOFI» (РФ, Нідерланди); генеральний директор ЗАТ «JBM» (РФ); директор по країнах СНД, Балтії та Близького Сходу в ЗАТ «CTL-R» (РФ, Великобританія); генеральний директор ЗАТ «CTL-R» (РФ, Великобританія).

З 1997 по 2000 рік був аспірантом Вінницького державного технічного університету.

Нині я генеральний директор і голова правління компанії TECHNO.

— В 2000-му в спеціалізованій раді ВНТУ блискуче захистили кандидатську дисертацію.

— Моя тема — «Оптикоелектронні методи і засоби для обробки біомедичних зображень і сигналів».

Сьогодні актуальним є застосування технічних засобів, що дозволяють найзручніше для людського сприйняття подати синтезований образ стану організму. Перспективним є дослідження та впровадження сучасної елементної бази, а також перспективних оптико-електронних елементів і пристроїв для перетворення і обробки багатопараметрової БМІ. У цьому аспекті дуже перспективні дослідження проводять дві кафедри нашого ВНТУ. Це кафедра ЛОТ — лазерної та оптикоелектронної техніки, яку очолює доктор технічних наук, професор Володимир Кожем'яко, і кафедра загальної фізики та фотоники, котрою керує проректор з наукової роботи нашого вишу, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов. Науковці цих кафедр працюють над створенням оптико-електронного паралельного біомедичного «око-процесора» як ефективного універсального засобу експрес-діагностики. Ці дослідження є новим змістом тих задач, які мають вирішуватися в теорії побудови і проектування оптико-електронних око-процесорних структур для аналізу біомедичних даних.

— Маєте понад три десятки наукових праць, ряд патентів на винаходи України і Російської Федерації.

— Загалом маю 15 років стажу наукової роботи. Маю 40 наукових публікацій, з них 15 статей у профільних

виданнях, отримав 5 патентів на винаходи України, Росії. Цьогоріч у лютому у співавторстві з професорами Кожем'якою і Павловим та кандидатом технічних наук Вадимом Маліновським отримав патент на винахід «Оптикоелектронний біопроекторний годинник». Не так давно брав участь у міжнародних конференціях в Хорватії і в Австрії.

— Кому з викладачів вдячні, кого пам'ятаєте?

— Дуже вдячний моєму улюбленому викладачеві і науковому керівнику, професору Володимир Кожем'яці за його щире батьківське тепло, яке мене оберігає і підтримує все життя. Вдячний долі, що маю справжнього друга — Сергія Павлова, з яким поєднує ще й наукове співробітництво.

А найбільш запам'яталися викладачі — доктори технічних наук, професори Юхим Карпов (теоретичні основи електротехніки), Володимир Лужецький (основи логічних та цифрових автоматів), Олексій Азаров (аналого-цифрові перетворювачі), Анатолій Петух (мікропроцесорна техніка), Микола Філінюк, а також кандидати технічних наук Ольга Вітюк (нарисна геометрія), Ксенія Кольцова (вища математика)... Прошу вибачення, якщо я когось забув згадати.

— Сплески особистісних досягнень в таких різних галузях і в таких різних країнах. Секрет успіху — який він, у чому він?

— Досягати мети — значить переходити на новий рівень мислення! Тобто, якщо сконцентруєтесь не на тому, як досягти мети у фізичній реальності, а на тому, як швидше вийти на новий рівень мислення, котрий відповідає цій меті, досягнете запланованого швидше і з меншими зусиллями.

— Розкажіть про свою сім'ю. Хтось з Ваших родичів навчався в Україні?

— У мене є три сини. Два старших живуть в Москві, а молодший з дружиною у Вінниці. Моя дружина — юрист,

у 2006 році закінчила Одеську національну юридичну академію. Молодший син у вересні цього року піде до школи.

У Вінниці також навчався мій рідний брат, теж закінчив ВНТУ. Зараз успішно працює в Йорданії.

— **Як відпочиваєте? Часто буваєте в Йорданії, в рідному Аммані?**

— У моїй Йорданії буваю близько двох разів на рік. Віддаю перевагу відпочинку із сім'єю, тож, більшість часу я проводжу в Вінниці зі своєю родиною.

— **Що вважаєте в житті головним?**

— Головне — це правильні життєві пріоритети, правильні фактори успіху: Щастя —> Здоров'я —> Багатство.

Але є люди, які живуть за схемою «Багатство —> Здоров'я —> Щастя». Але ще гірше, коли дотримуються схеми «Багатство —> Багатство —> Багатство». Не дивно, що такі люди нещасні. Вони мають мільйони, але у них проблеми в сім'ї, у них немає друзів, проблеми у

стосунках з довколишніми. Адже думають, що всі люди, які їх оточують, спілкуються з ними лише через їхні гроші, з власної корисливості. Я не знаю як ви, але я б не хотів такого щастя. Але коли пріоритети в житті розставлені вірно, багатство виникає як наслідок. Високий рівень щастя і здоров'я неминуче веде до високого рівня доходів і, як наслідок, до успіху в житті.

Матеріальні речі, наше багатство можуть служити тільки як доповнення до нашого щастя, це неправдиві фактори успіху. Вони не можуть служити фундаментом життя. Те, що є фундаментом — це щаслива і міцна сім'я, вірні друзі і міцне здоров'я.

— **І зараз в нашому університеті навчаються Ваші земляки. Що хотіли б їм побажати, порадити? І українським студентам теж.**

— Зауважу, що і арабських, і українських студентів я вважаю своїми земляками. І хочу побажати їм успіху в житті. І раджу їм усвідомити, що шлях до успіху залежить від нас самих, що успіх не є випадковістю, успіх — це результат наполегливої праці.

Вігверто

НЕ ЛЕГКОВАЖТЕ СТАРТОВИМ МАЙДАНЧИКОМ ЖИТТЄВОГО УСПІХУ!

Виходить ще один випуск нашої чудової газети «Імпульс», в якому мені надали можливість висловити кілька думок про наші студентські будні і загалом про життя.

Мене звати **Роман Вовкотруб**. Навчаюсь на третьому курсі Інституту машинобудування і транспорту. Роблю це відносно добре! Стипендію маю, і дуже з цього радий, бо легше для моїх батьків. Це є досить важливо, адже відсутність стипендії — це додатковий мазок на руках тих людей, яким завдячую всім. Насамперед тим, що я студент ВНТУ, що можу творити, займатись спортом, громадською діяльністю, просто прочитати хорошу книгу в нашій чудовій бібліотеці.

Маю гарну групу. Трішки ледачкувату, як і всі, але хорошу. Всі добре обізнані в багатьох сферах життя. Є з ким поговорити на будь-які теми. Одним словом: інтелектуали. Гадаю, ви такі ж. Ми можемо багато. Проте не завжди використовуємо той потенціал, що маємо. Подивіться скільки можливостей дає університет! Спорт, художня самодіяльність, наука міжнародного рівня, політика і багато іншого. А чим користуємось!?

Гадаю, самі можете сказати! Мені особисто боляче дивитись на своїх однолітків, які вже третій рік поспіль сидять в гуртожитку, днями і ночами, від'їдаючи собі животи. Нам по 20. Це кращі роки життя, а основна маса сидить в Інтернеті і не може зранку вчасно встати, аби встигнути на першу пару, через порожню переписку «Привіт як справи? Класна ава! Що робиш?» Не бачу жодного сенсу... А в декого так проходить студентство. У мене викликає сильний протест той факт, що ми майже усі уражені байдужістю — і до довколишнього світу, і до себе особисто, до свого зростання.

До 24 років людина виходить на пік свого розумового розвитку. Далі процеси активного формування нашого інтелекту затухають. На мою думку, потрібно опановувати нові знання протягом усього життя. Не кажу, що слід засісти за книжки і не вилазити з кімнати. Навчання не заціклюється тільки у формулах. Опануй спорт, ритори-

ку, нову корисну комп'ютерну програму, іди на танці, розвивай своє тіло, дух, розум. Це важко, але як приємно, подивившись в дзеркало на себе красивого, сильного і сказати собі: «Цей хлопець чогось вартий!» Хіба це не класно!?

Часто доводиться чути, що немає часу. Це порожні відмовки, а то й брехня! Сам знаю, як це займатись кількома справами. Не хочу хвалитись, проте за 24 години встигаю бути старостою, капітаном збірної команди університету з волейболу, читати книги, займатись студентським самоврядуванням, ходити на побачення до коханої дівчини. Навів це просто для прикладу. І знаю ще багато таких людей, які так само завантажені весь день.

Мій тренер сказав: «Немає «Не можу!», є лише «Не хочу!». Здібності гинуть через лень. Успіх сам не приїде! Він є наслідком самовіддачі, цілеспрямованості і труду над собою. А праця над собою — це найважче! Студентство має стати стартовим майданчиком для успішного майбутнього.

Розкрийте себе — багатогранного, неповторного, класного, молодого і талановитого! Реалізуйте свою особистість!

Роман ВОВКОТРУБ,
студент групи 2ІМ-09 Інституту МТ

НОВАТОРСЬКІ ІДЕЇ ТЕЖ Є ДЖЕРЕЛАМИ ЕНЕРГІЇ

Премію Президента України для молодих учених 2011 року отримала група науковців ВНТУ. Четверо випускників — кандидати технічних наук, вихованці наукової школи професора Петра Лежнюка. Їхня робота «Методи і засоби зменшення втрат електроенергії в електроенергетичних системах від власних, взаємних і транзитних перетікань» нині особливо актуальна

У сучасному світі марно чекати стабілізації електроспоживання. Навпаки останнім часом витрати енергії — і загальні, і на одного жителя планети зростають. У пошуках нових енергетичних джерел люди опускаються усе глибше в земні надра, розщеплюють ядро атома, підіймаються в космос для налагодження нових технологій.

— Торік було травмовано близько 2 тисяч шахтарів, близько 155 осіб загинуло. Тому актуальною є задача впровадження нових енергозберігаючих технологій — на усіх етапах: це і виробництво електроенергії, транспортування, розподіл і споживання. — Розповідає **кандидат технічних наук Олена Рубаненко**. — Тому наша робота направлена на вирішення ефективної задачі зменшення втрат електроенергії від взаємних, власних і транзитних перетікань. Наша робота вирішується за рахунок ефективнішого використання регулюючих пристроїв, а також впровадження більш ефективних алгоритмів керування режимами електроенергетичних систем.

Нині, якщо взяти за 100 відсотків усю вироблену в Україні електроенергію, то приблизно половину її дають теплові електростанції, іншу половину — АЕС.

— На гідроелектростанції випадає 5-6 процентів, в кращі роки 8. Частка відновлюваних джерел: сонячної, вітрової — в Україні лише долі процента. Хоча нині завдяки тому, що прийнятий «зелений» тариф, купівельна ціна електроенергії, одержаної із відновлюваних джерел, значно вища. Наприклад, для сонячної електроенергії це майже 5 гривень за кіловат-годину. Таким чином держава стимулює розвиток цих видів електроенергетики. — Приєднується до розмови **завідувач кафедри електричних станцій і систем ВНТУ, доктор технічних наук, професор Петро Лежнюк**. — На Вінниччині є лідери, які займаються зокрема сонячною енергетикою. От недавно відкривалась така сонячна електростанція у Луці Бушанській. Там відкрили малу гідроелектростанцію (ГЕС) і сонячну електростанцію (СЕС) потужністю майже 2000 кВт. У Ямпільському районі проектується будівництво ще однієї СЕС потужністю 3500 кВт. У Вінницькому районі теж проектується такої ж потужності, тобто робляться уже не перші кроки, а йде масове впровадження відновлюваних джерел енергії. Наша кафедра тісно співпрацює з ТОВ «Енергоінвест» і зовнішньоекономічною асоціацією «Новосвіт». Це лідери в Україні із розвитку малих ГЕС. Вони нині не тільки у Вінницькій області, а в Україні в цілому відновили понад три десятки малих ГЕС. Якраз за програмою розвитку відновлювальних джерел енергії. Там усі працівники — випускники нашої кафедри. Отож, співпраця з випускниками продовжується. Вони нам дуже багато допомагають. Фінансування науки в Україні бідне. Тому робота, яку ми сьогодні презентуємо, виконана і за допомогою спонсорів — наших колишніх випускників. Вони беруть активну участь і в науковій роботі, вчать

Завідувач кафедри електричних станцій і систем ВНТУ, доктор технічних наук, професор Петро Лежнюк

у нас в аспірантурі, як здобувачі захищають у нас дисертації.

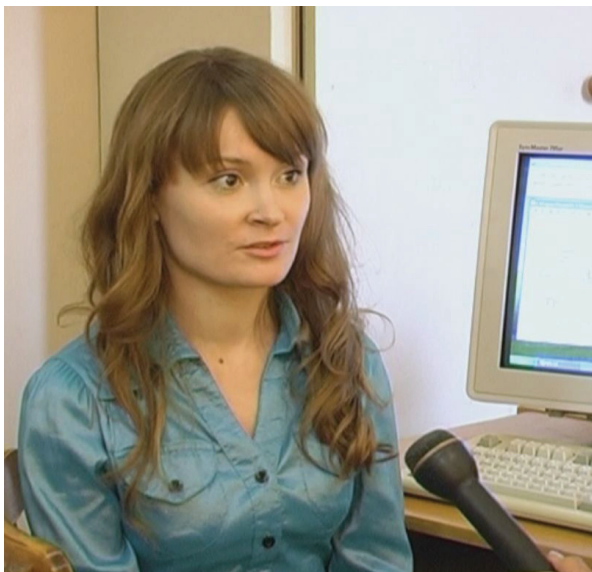
— Наша робота виконувалась у рамках держбюджетної тематики та державної програми з енергозбереження та екології. Відповідно також до енергетичної стратегії розвитку України до 2030 року. — Говорить **кандидат технічних наук, доцент Олександр Бурикін**. — Нині в нових енергетичних умовах, які склалися з появою балансуєчого ринку електроенергії, з'явилися нові тенденції до появи відокремлених власників електричних мереж, відокремлених енергопостачальних компаній,

які потребують вдосконалення методики розрахунку між цими енергокомпаніями за перетоки електроенергії. Раніше таких проблем не виникало, адже була єдина енергосистема, був єдиний власник і централізоване керування. Нині кожен власник зацікавлений у покращенні своєї економічної ефективності, тому виникла така тематика. Ця тема нині є досить актуальною, тому заслужила таку високу нагороду. Наша робота проводилась впродовж 7 років у рамках досліджень наукової школи нашого керівника доктора технічних наук, професора Петра Лежнюка. Кожен робив частинку своєї роботи, а потім ми узгодили свої напрацювання.

Кафедра електричних станцій і систем ВНТУ одночасно готує фахівців спеціальностей «Електричні станції» та «Електричні системи і мережі». Тому й робота молодих науковців стала такою глибокою, узагальнюючою, зі знанням процесів, які відбуваються в галузях виробництва, передачі та розподілу електроенергії.

— Мій особистий внесок у цю роботу полягає у вдосконаленні алгоритмів та моделей визначення планового значення технічних втрат потужності. Для того, щоб точне значення втрат потужності в електроенергетичних системах відповідало плановому значенню, нормативу, потрібно весь час на етапі керування контролювати точне значення втрат потужності. — Розмову продовжує **Олена Рубаненко**. — Ми приблизно розраховували, що ефект від наших розробок складатиме десь 0,3-0,6 відсотка від втрат в мережах електроенергетичних систем, а це мережі високої напруги. А також приблизно 20-30 відсотків в мережах обленерго, в мережах низької напруги, якщо ми впроваджуватимемо ті методи, ті алгоритми, які ми розробили в даній роботі. За цією роботою є багато публікацій, отримано багато патентів на корисну модель.

— Ми переходимо від оптового ринку електроенергії до балансуєчого, де діятимуть прямі договори між виробником чи постачальником електроенергії і споживачем. Щоб зменшити втрати в мережах, треба визначити

Кандидат технічних наук Олена Рубаненко

адресність перетоків, також визначити як впливають зміна навантажень та перетоків потужностей на ці втрати. — Каже **кандидат технічних наук, доцент Владислав Лесько**. — Мій особистий внесок полягав у визначенні, яким чином зміна навантажень у вузлах споживачів чи генерації на станції змінюватиме втрати електроенергії. Більша частина робіт відбувалась в аудиторіях нашого Інституту ЕЕЕМ. Програмні продукти ми брали з наших енергосистем. Там робились впровадження, там проводилась експертиза. Наші роботи використовують у Вінницькобленерго, Хмельницькобленерго, в інших обленерго, а також в енергосистемах України.

Професор Петро Лежнюк:

— Україна є транзитна держава. Чомусь усі знають, що вона є транзитною для газотранспортної системи. Всі знають проблеми, які тут виникають, про це багато чути. Але електроенергетична об'єднана система України також є транзитною і пов'язує наших північних, східних і західних сусідів між собою. Аби передати електроенергію, вироблену в Росії, треба транспортувати її через Україну. Разом з тим Україна є транзитною сама по собі. Є енергосистеми, де виробляється електроенергія, і передається в інші енергосистеми. У зв'язку з тим, що нині маємо оптовий ринок електроенергії, виникає дві задачі. Втрати, пов'язані з транзитами дуже великі, сягають 10-20 %, їх треба порахувати і якимось відшкодувати. І друга задача не менш важлива: оскільки втрати великі, їх треба зменшувати. Тому що електроенергія виробляється на

Кандидат технічних наук, доцент
Владислав Лесько

Кандидат технічних наук, доцент Олександр Бурикін

електростанціях, які забруднюють довкілля.

Економлячи втрати під час транспортування електроенергії, молоді вінницькі вчені акцентують увагу не тільки на галузеві проблеми, а й на захист навколишнього середовища. Вони розробили програмне і апаратне забезпечення визначення і контролю за транспортними втратами, керування ними.

— Зрозуміло, що в нашому житті немає нічого абсолютно надійного. Тому при виконанні певних технічних дій, пов'язаних із регулюванням перетоків, про які йдеться в нашій роботі, необхідно враховувати певні зміни в надійності роботи обладнання. — Зауважує **кандидат технічних наук, доцент В'ячеслав Комар** — Із врахуванням того, що фінансування дещо обмежене не лише в науці, але й безпосередньо в енергетиці, то це досить суттєва задача — врахування ресурсу, врахування надійності при розв'язанні задач оптимізації. Ми співпрацюємо окрім українських науковців, також із росіянами й іншими закордонними колегами, оскільки в них краще технічне забезпечення. Орієнтуючись на світовий рівень, продовжуємо роботу з надією на те, що Україна незабаром підніметься на достойний рівень.

Сміливі новаторські ідеї та ентузіазм завжди рухали прогрес, бо вони теж є своєрідними джерелами енергії.

**Наталія СЛОБОДЯНЮК, журналіст
Фрагмент програми «Теорема буття»
Вінницького державного телебачення**

Кандидат технічних наук, доцент
В'ячеслав Комар

26 років потому

ЧОРНОБИЛЬ. ЗОНА. ДВАДЦЯТЬ ПЕРШИЙ ВІК

Магістрант наукового напрямку
Іван Медведєв в зоні відчуження

Група студентів Інституту екології і екологічної кібернетики нашого вишу побувала на екскурсії в Чорнобильській зоні

Нині зона відчуження — це страшний пам'ятник найбільшої техногенної катастрофи минулого століття. І вочевидь, доречніше казати про інформаційно-ознайомлювальні відвідини, аніж про екскурсію.

— Найбільша емоція, яку я там пережив, це коли стояв на майданчику біля четвертого енергоблоку і з відстані ста метрів бачив саркофаг, вентиляційну трубу, яку, до речі, зрізали... Зі ста метрів бачив дахи, які лопатами солдати чистили від радіоактивного графіту. Це ніби бути біля лобного місця, де загинули стільки людей. Уявляв, як ці солдати бігали з лопатами, а потому впродовж місяців тяжко умирили, будучи в моєму віці, а то й молодшими... — Розповідає магістрант наукового напрямку нашого ВНТУ Іван Медведєв.

Чорнобильська атомна виглядає мирно й спокійно. А колись тут вирувала пожежа, через пекло якої пройшли шістьсот тисяч ліквідаторів, частина з яких уже помирала... Станція зовсім маленька, а перевернула скільки людських долі.

За чверть століття безлюдна зона перетворилася на природний заповідник, де відновилися популяції рослин і тварин, що знаходилися під загрозою вимирання. Зону заселили орлани-білохвісти, рисі, вовки, дикі коні...

— Мені як екологу десь в глибині душі було приємно бачити, що ліс відвоює територію в цивілізації. — Посміхається Іван. — Ми їздили в 30-кілометрову зону як фахівці. Наш молодий викладач, кандидат технічних наук, доцент Віталій Іщенко, теж,

Атомний Вій опустив бетонні повіки.
Коло окреслив навколо себе страшне.
Чому Звезда-Полин упала в наші ріки?!
Хто сіяв цю біду і хто її поже? —
Хто нас образив, знівечив, обжер?
Яка орда нам гідність притоптала?
Якщо наука потребує жертв, —
Чому ж не вас вона перековтала?!
Загидили ліси і землю занедбали.
Поставили АЕС в верхів'ї трьох річок.
То хто ж ви є, злочинці, канібали?!
Ударив чорний дзвін. І досить балачок.
В яких лісах іще ви забарложені?
Що яничари ще занапастять?
І мертві, і живі, і ненароджені
Нікого з вас довіку не простять!

Ліна Костенко

до речі випускник нашого Інституту ЕЕК, зібрав групу студентів-екологів, яким така поїздка цікава. Екскурсію нам проводив наш колега, радіоеколог. Він понад два десятиліття працює у Чорнобильській зоні, досліджує вплив радіації на живі організми, насамперед на дерева. Особисто сам насадив кілька гектарів лісу, до того ж на території Рудого лісу — це найзабрудненіша ділянка 30-кілометрової зони: 10 км² території дерев, прилеглих до Чорнобильської АЕС, які взяли на себе найбільше радіоактивного пилу під час вибуху реактора. Це само-відданий і високий фахівець.

Стверджують, що у цій 30-кілометровій зоні більше диких тварин, аніж у кількох сусідніх областях. Наші студенти зустрілися із диким лосем, парочку оленів.

— Там можна бачити дику природу саме такою, як вона є, без втручання людини. У ставку-охолоджувачі плавають соми завдовжки 2-3 метра. Кажуть, бувають навіть до 4-х. І їх там досить багато. Буханку хліба з'їдають за кільканадцять секунд. Подібні екземпляри могли б зустрітися і в Дніпрі, але там постійно на них полюють. Аби сом таким виріс, треба 5-7 років, а там, де є людина, сом просто не встигне дорости до такого розміру. А тут ці соми живуть в радіоактивному мулі, їх їсти не можна, от вони і виростають до своїх природних розмірів і помирають власною

Пам'ятник: бетонні руки тримають саркофаг. 26 років тому на місці цього меморіалу людина отримувала смертельну дозу радіації всього за кілька хвилин

Четвертий блок ЧАЕС і студенти ВНТУ

смертю. Отож, такі розміри чорнобильських сомів стимулює не радіація.

Професійний інтерес екологів зрозумілий. Власне людська допитливість теж. Але страх перед невидимим вбивцею — радіацією?!

— Цікавлюсь впливом радіації на людський організм ще з класу 8-го — задовго до вступу у ВНТУ. Вчив радіоекологію, досить добре орієнтуюсь у цифрах. — Продовжує Іван. — Усвідомлював рівень ризику. Рівень радіації, який отримує людина на цій екскурсії такий же, як під час польоту на реактивному літаку. І менший, ніж від медичного рентгенобстеження. Рентген я в житті робив лише 4 рази. Нормую, що мені можна, а що краще не треба. За усе життя отримуємо біля 3 рентген. У 30-кілометровій зоні є різні місця, тобто треба розраховувати дозове навантаження. Головне, щоб усередину себе нічого не нахапати, а зовнішнє опромінення не таке уже і велике. За 25 років усе досить глибоко зайшло в ґрунт. При виїзді із зони помили взуття, пройшли радіаційний контроль.

Місця, де досі «фонить», заборонені для відвідин. Вони позначені спеціальними знаками ядерної небезпеки, а розташовані переважно там, де у 1986 році заковували техніку, що брала участь у ліквідації аварії.

Але кленочки проросли крізь ґанки.
Жив-був народ над Прип'яттю — і зник

Власне відвідини зони відчуження для наших студентів тривали півдня.

— Були там менше часу, аніж хотілося б. Подивилися атомну станцію з різних боків, ставки-охолоджувачі, місто Прип'ять, центральну його частину.

Очікували побачити місто-привид. Але це місто-ліс. Навколо не видно будинків — лише кущі й дерева, немов джунглі. На момент аварії у Прип'яті жило майже 50 тисяч мешканців. Їх евакуювали за два дні — 27 і 28 квітня.

— Переконалий, усім студентам-екологам десь з курсу другого варто побувати там, аби на власні очі побачити, що може спричинити людина своїми невиваженими діями. Я так відчуваю, що в 30-кілометрову зону я потраплю ще не раз.

Державне підприємство «Агентство «Чорнобильінтерінформ» пропонуватиме екскурсії в зону відчуження уболівальникам, які прибудуть в Україну на Євро-2012. Тепер побачити зону техногенної катастрофи, спричиненої «мирним атомом» буде дорожче. Для організованих сталкерів ціна екстриму становитиме від 1040 гривень. Але дітям до 18 років і вагітним відвідувати зону відчуження усе ж не дозволяють.

Канал ЧАЕС. Тут водяться велетенські чорнобильські сом

Мертве Око Чорнобиля. На ньому ще ніхто не катався і вже не покатається. Розважальний комплекс збудували у 1986-му й планували урочисто відкрити 1 травня

Студентська Муза

Рубрику веде член Національної спілки письменників України, професор кафедри культурології Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ

«Автобіографія» Ростислава Рудого, написана з тонким гумором, натякає нам, що й у віршах його, поки що досить суворих та незрідка печальних, згодом усмішливого та усміхненого й просто смішного, певне, дасться. Загалом натура він неординарна, імпульсивна, широка. Шкода, що наше з ним аудиторне знайомство за навчальною програмою першого курсу не стало початком постійної співпраці у лавах «Студентської музи». Зате учасником щорічного березневого конкурсу інтерпретаторів поезії Тараса Шевченка став він, як то мовиться, на постійній основі. Методист Неля Ніколенко цією його участю та, особливо, зростанням декламаторської майстерності нахвалитися не може, вважаючи, що просте наш п'ятикурсник і в навчанні, і в культурі «тропою Дмитра Штофеля й Галини Дерман». У добрий би час!

АВТОБІОГРАФІЯ

Ростислав РУДОЙ

«Із весною за руку піду...»

***

Я не бачу на стіні великих тіней
І не люблю задивлятися на вікно.
Серед тисячі стійких і рівних ліній
Я свою веду уперто все одно.

І сміються, і глузують з мене зими
Сніг змітає, виливає фарбу з рук.
Не боюсь я. І не йду за тими,
Хто громи великі змінює на стук.

Застигають у повітрі сльози, води,
Закрадаються у голову думки
Про печальні й непотрібні нагороди
За прозорі і не повністю рядки.

І зриваються, розв'язуються сіті
Яскравішими лягають кольори,
Новий день приходить, і на цьому світі
По-новому світить сонце ізгори.

***

Хочеться свіжого вітру
Тепло, а все ще зима.
Плачуть налякані діти,
Там за квітками – війна.

Я, Рудой Ростислав Володимирович, народився 10 червня 1990 року в маленькому, але дуже красивому селі Йосипенки Немирівського району. Ріс неслухняним. Читати почав в 4 роки. Сім'я часто переїздила, тож до першого класу довелося йти в Росії. Там ми жили в місті Усінськ (респ. Комі), де я провчився увесь перший клас. З тамтешнього життя назавжди запам'яталися білі ночі в літню спеку і північне сяйво...а з буденного у спогадах майже нічого не залишилося, окрім, хіба що того, що в мікрорайоні, де був наш будинок, майже щодня траплялись пожежі, адже мікрорайон той був повністю побудований з дерева. По приїзді в Україну, мама зі мною направила до школи. В другий клас мене брати ніяк не хотіли — не було ніяких підтверджувальних документів, що я закінчив перший. Довелося скласти невеличкий іспит, який розвіяв усі сумніви, позаяк шкільна програма в місті і селі сильно різнилася.

Закінчив 9 класів середньої загальноосвітньої школи с. Озеро, потім 10-11 клас школи №2 м. Немирова.

Спогади дитинства українського вже закарбувалися в голові. Найперше — дякую Богу за дитинство без комп'ютера. Кожне літо було однією суцільною розвагою, суцільним чемпіонатом з «ГІлок», «крота», «жмурок», «квача» (звичайного та водного), футболу та інших, не менш цікавих видів спорту. Мабуть, найкращим спогадом є те, що в сусіда рання черешня достигала до першого червня, а обривали ми її ще 9 травня.

Вірші «складати» спробував ще маленьким у дещо оригінальний, мабуть, спосіб. Разом із бабусею Марією Олексіївною Лановою сідали вечором на лавці і співали жартівливі пісеньки про родичів. Надалі, мабуть, сільський побут і надзвичайно красива природа стали моїми провідниками в поезію...

А свідомо писати почав у 15-16 років, в 11 класі. Відколи вступив до ВНТУ, віршів з'явилось більше. Зараз навчаюсь в групі ТСМмі-11

Падають крила на землю:
То ще один заплавив.
Темно, на світі так темно,
Наче хто янгола вбив.

Та відчуваю, є світло
Сонячно, ніжно горить,
Весняно, райдужно квітне,
Ані хвилини не спить.

Ода деревам

Дерева розумні, стрункі, наддосяжні,
Вони зрозуміють, вони — не чужі,
У лісі — найкращі, найліпші присяжні
Гіллясті притулки моєї душі.

І різнофарбовно зсипається листя
За комір, за пазуху: осінь прийшла!
Зануритись можна і можна поплисти
З присутністю ніжного тону тепла.

Під куполом неба, коріння глибоке
Високих дерев, охоронців душі.
Я хочу із ними, підставивши щокі
Купатися в правди живому дощі.
На небо, у космос, у вічність таємну
Дерева розправлять крилате гілля...

Людино розумна, та все-таки, темна,
Скажи, ну а як тебе носить земля?

***

Осінь ніжно доторкнулася рукою,
Затремтіла тихо втомлена душа.
Я згадав, як ти гарячою щокі
Пригорталася, а я тебе втішав.

Загорілось, закрутилось дивним ритмом
Пізнє листя, добре змучене дощем.
Вчора, вчора небо було ще блакитним,
А сьогодні впали сльози на плече.

Я замріяно в вікно заплющив очі,
Бачу білу, нескінченну, снігову,
Обезлюднену пустелю, бачу ночі.
Чую пісню, незнайому ще, нову.

Осінь ніжно доторкнулася губами
Зазирнула, задивилась, пройняла.
Я давно уже хотів прийти до тям,
Осінь дивними дорогами вела.

Я пручався, присягаюся, я пручався,
Розкусив, було, я осінь у свій час
Дуже довго я додому не вертався,
Плутався, дорогу кляв не раз...

Я зажурено в вікно заплуючив погляд:
Не минає ця навіяна печаль.
Ми із осінню вже довго разом, поряд
І затагує снігами синю даль...

* * *

На холодній-холодній дорозі
Розливається сизий туман.
Запеклася весна на морозі,
Похилюся її ніжний стан.

При дорозі мовчить сіре поле
Не хліба, не дерева, - грудки...
Всюди тиша, лиш чуються кволо
Невідомі маленькі пташки.

Я колись теж своє відспіваю.
Все невічне, я також засну
І помчусь до незнаного краю,
Де обпечену стріну весну.

По холодній-холодній дорозі
Із весною за руку піду,
Запечуся на стрічнім морозі
І дороги назад не знайду.

Сон, міцніший сновидінь

Захмарена, знекровлена земля...
А навкруги – фантом патріотизму,
Що потай пропагує короля,
Загуслого у колбі з-під марксизму.

Відкрились жорна натовпних убивств.
Куди не глянь – палаючі зіниці.
Втомились злидні від вельможних
здирств...

Живої злидням... ні, нема водиці...

А за вікном лежить все той правдивий сніг,
Мовчить собі морозним сивим ротом.
Хтось спльовує палкий блажений сміх
Від доторків м'яким колючим дротом

І сиві наші предки під вікном
Видихують у шибках чисту правду,
Допоки ми, м'які, пузаті, міцним сном
Спимо і хвалимо – хто владу, а хто —
зваду.

Моя зациклена надіє...

Моя зациклена надіє,
Озвешся голосом у тьмі,
А все навколо так зиміє,
І більшість ходить у ярмі.

Лиш ти до мене знов озвалась
Ударом вітру по душі
І мучиш, провокуєш галас,
І мозок мовчки розпавш.

Моя одужуєш надіє?
Гартується моя весна,
А все навколо... знов зиміє,
Снігів твердішає стіна?

Але не вічні жодні стіни,
Назад вертається весна,
Іде вода, і прийдуть зміни,
Зігріє око борозна.

Моя окрилена надіє,
Хвилюєш голосом в пітьмі,
А все навколо... чом зиміє,
А більшість – чом, о чом в ярмі?

ВИТИНАНКИ, МОВ ШАБЛЕЮ НАРІЗАНІ... З ФІРАНКИ

75-й ювілейний рік зустрів відмінник освіти України, член Національної спілки народних майстрів України Дмитро Власійчук.

У навчально-художніх лабораторіях Центру культурології і виховання студентів нашого університету експонуються філігранні роботи талановитого майстра.

Дмитро Власійчук — професіонал неабиякого рівня і працює в різних техніках: різьба по дереву, флористика, аплікація соломкою, кольорова графіка, колаж, витинанка. Його виставки проходили у багатьох містах держави — Києві (1979), Каневі (1982), Ямполі (1995), Могилеві-Подільському (1993, 2002, 2005), Львові (2008), Вінниці (2010)... Роботи митця зберігаються в приватних колекціях Польщі, Румунії, Англії, США та Канади. А також у Вінницькому обласному художньому музеї, Могилів-Подільському будинку народної творчості. На батьківщині майстра у селі Малятинці створена кімната-музей.

Не зважаючи на багатогранний талант митця, улюбленим видом народної творчості, в якому він один з провідних майстрів України, є мистецтво витинанки. У творчому доробку Дмитра Івановича нині понад 2000 унікальних виробів. Проведено близько сотні його персональних виставок. Витинанки Дмитра Власійчука ілюструються в книгах, зокрема в кіноповісті Василя Остапова «Та понесу з України».

Дмитро Власійчук розповів в інтерв'ю під час відкриття його виставки у Вінницькому краєзнавчому музеї:

— Займатись витинанками я почав ще у вісімдесятих роках, причому зовсім несподівано для себе. З того часу цей вид мистецтва заповнив мою душу, ставши невід'ємною частиною мого буття. У його солодкій неволі я перебуваю й досі. Мистецтво витинанки своїм корінням сягає у давнину. У сільських оселях дівчата вирізали з паперу різноманітні фігури: людей, тварин, квіти, сніжинки... Робили вони це на свята. Подільська витинанка має свою особливість, що полягає у домінуванні символу квітки. Пояснення просте: квітка символізує єдність людини і землі.

Витинанка Дмитра Власійчука

«Жіноцька справа – справді? – витинанки». А не скажіть! Он у Власійчука, у козака із міста Хмільника, — мов шаблею нарізані... з фіранки

Чому – з фіранки? Щоб вривались ранки в оселю українства не злегка, а рвійно, в древніх ритмах гопака, лежачих піднімаючи з лежанки.

В художній школі вчить і навчає, уяву щиро діткам розвиває: «Перш, ніж творити, результат побач!»

І вчаться, навчаються потроху, переступають кліпманську епоху, де над митцем пишається партач.

Антимистецький геть Халтурпостач!

Так проникливо про митця написав професор нашого вишу, поет Михайло Стрельбицький.

**Олена ГРЕЧАНОВСЬКА,
викладач кафедри КСПП**

**11 травня у Вінницькому національному технічному університеті
відбудеться другий (вирішальний) тур**

Х МІЖНАРОДНОГО ВІДКРИТОГО КОНКУРСУ ІЗ WEB-ДИЗАЙНУ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ СЕРЕД СТУДЕНТІВ ТА УЧНІВ

Цей конкурс уже став міжконтинентальним. Юні учасники із Чилі, Індонезії, В'єтнаму, США, Ірану, Великобританії, Канади, Нової Зеландії, Індії, Китаю, Португалії, Чехії, Польщі, Казахстану, Молдови, Білорусі, Росії, України подали на нього 900 робіт.

40 суддів з різних країн оцінювали майстерність конкурсантів, перевіряючи роботи в on-line режимі і визначаючи переможців у 9 номінаціях: інформаційне наповнення, графічна реалізація, програмна реалізація, 2D растрова графіка, 2D векторна графіка, 3D-графіка, GIF-анімація, Flash-анімація, 3D-анімація.

**Учасники конкурсу дивують майстерністю.
Організатори здивують їх розкішними призами**

Більшість спонсорів конкурсу — успішні випускники нашого техуніверситету:

Ph. D. Рамі Ребхі Хамді, генеральний директор і голова правління компанії TECHNNO, випускник нашої вишу 1991-го року;

Андрій Іванов, директор Вінницького будівельно-господарського гіпермаркету «Епіцентр», ВНТУ закінчив у 1998 році;

Сергій Лужецький, директор фірми «Інформаційні Технології РІА»;

Анатолій Шостацький, директор компанії «Ріо-трейд»;

Роман Варшавський, директор компанії BestHosting, Роман був переможцем першого конкурсу з веб-дизайну, і саме та перемога визначила його сферу діяльності — його фірма працює з інтернет-технологіями;

Анатолій Шакула, директор фірми «Інтексервіс-В»;

**Владислав Гребінський, директор фірми «Арго»;
Валентина Симененко, керівник Вінницького відділення фірми «Пронет».**

Для проведення конкурсу, аби скоординувати організаційні і фінансові можливості, неполітичні організації регіону — державні і комерційні, об'єдналися в соціальний кластер. Отож, якщо сусідня Хмельниччина вирізняється промисловими кластерами, Вінниччина має потужний соціальний кластер.

На основі фонду Розвитку муніципальних реформ в регіоні створено науково-освітній кластер. Саме цей кластер активно підтримує інтелектуальні змагання талановитої юні — напівфінал першості світу з програмування (торік у жовтні проходив у ВНТУ), конкурс із Web-дизайну, Всеукраїнську комплексну олімпіаду з математики, фізики й інформатики «Турнір чемпіонів».

Серед меценатів конкурсу і всесвітньо відома фірма Adobe System. Активно підтримують ці змагання також приватні меценати — Богдан Платовський, Сергій Кудласько.

Урочисте завершення конкурсу і нагородження переможців

дата та час: 11 травня, 15-00

місце: велика актовка зала ВНТУ, навчальний корпус №2
Вінниця, Хмельницьке шосе, 95

Детальніша інформація тут

<http://webdesign.vntu.edu.ua/>

Довідки за адресою webdz2011@mail.ru

Редколегія:

А. В. Писклярова
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

В. В. Грабко

Б. І. Мокін

Т. Б. Буяльська

О. Н. Романюк

С. В. Павлов

В. М. Мізерний

В. М. Паламарчук

Т. С. Криклива

М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vntu.edu.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» —
Вінницький національний технічний університет.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32
Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої,
Оксани Мензул.

Світлина — Сергія Маркова.

Підписано до друку 23.04.2012 р. Формат 29,7×42 1/2
Наклад 370 прим. Зам. № 2012-053.

Віддруковано у ВНТУ,
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі,
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, к. 114, тел. 59-81-59.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Розповсюджується безкоштовно.